

Exkurze 3. BP v Praze

Ve dnech 11. – 13. 9. 2017 se třída 3. BP zúčastnila uměnovědné exkurze v Praze.

Co mě nejvíce zaujalo?

Hlavní město České republiky, město památek, světel, lidí a zážitků. Tak to je Praha! Vždycky jsem si myslela, že ve velkoměstě bych nepřežila jediný den, ale to byl omyl. Stačily pouhé tři dny a já jsem se naučila jezdit metrem, tramvají a dávat si pozor na své věci jako rodná Pražáčka. Na otázku „Co se Ti v Praze nejvíce líbilo?“ nemohu najít jednoznačnou odpověď. Vše, co jsme zažili, by stálo za zmínku. Na tyto krásné pražské tři dny budu dlouho s láskou vzpomínat. (T. Zámorská)

Ze společného výletu do Prahy mě nejvíce zaujala prohlídka židovského města. Bylo krásné nasát atmosféru starých synagog, zapůsobila na mě prohlídka Pinkasovy synagogy, jenž má zdi popsané jmény obětí holocaustu. Silným zážitkem bylo jména jen vidět a uvědomit si, že každé jméno byl jeden živý člověk. Celou atmosféru podtrhávalo monotónní předčítání těchto jmen. Zdrucující však bylo uvidět kresby, které tvořily děti v Terezíně. (M. Študentová)

Na našem výletu do Prahy mě nejvíce zaujala divadla, pak staré domy a památky. Snažil jsem se všimnout si detailů, barev, hravosti architektů. Měl jsem možnost podívat se na Prahu z jiného úhlu, a proto mě ještě více fascinovala. V divadle ABC, kde jsme měli možnost spatřit nádherné představení, jsem se před začátkem rozhlížel a pokoušel se vžít do role architekta. „Co bych změnil, jaké materiály bych použil...“ Jakmile ale představení začalo, všechny myšlenky se soustředily pouze a jenom na děj Evžena Oněgina. (D. Hruža)

Perfektní zpracování divadelní inscenace Puškinova Evžena Oněgina mě dovedla k slzám, nadšení a dalším silným emocím, které provázely i hlavní hrdiny. Tiše jsem obdivovala talent herců, schopných vystihnout charakter i proměnu postav, režisérům smysl pro detail, kontrasty a v neposlední řadě skvěle navržené prostory a pohyb v nich. Hudební stránka byla s nádechem moderny, ale opět to tvořilo vkusný kontrast podtrhující sílu situace. Výborně působil i novější překlad textu, který byl pro diváky osobitější a kontakt s publikem bližší. Jsem opravdu vděčná za možnost toto představení vidět a prožívat. (K. Ohlidalová)

Praha – uspěchaný životní styl, honem všechno stihnout, práce, škola, rychlý oběd ve fastfoodu a zase spěchat domů, prodírání se tisíci turisty. Jste jako kapka v moři, jste sami mezi lidmi. Lidé se honí, a neví kam. Vlastně nemůžou nic stihnout přes všechn ten shon. Chce mít však oči otevřené a uši nastražené. Poté vidíte věci, které se se vás dotknou, stanete se součástí něčeho výjimečného.

Míst, které mě chytly za srdce, bylo mnoho. Ať už prohlídka židovského města dýchajícího minulostí, nebo dechberoucí divadelní představení Evžen Oněgin, kde se utužila má touha být někdy součástí tak skvělého představení. Ale jak bych mohla vynechat výstavu výtečného umělce K. Kintery, která mě okouzila tak neskutečně, že jsem se výstavních sálů nemohla nabažit. Nedokážu vyjádřit, jak moc se mě jeho výstava dotkla. (S. Mošťková)